

ritur, an si quis in die præcedenti jejunium dubitet num duodecima hora noctis insonuerit, cenare licet valeat? Et affirmativè respondendum est. Secundò idem dubium occurrit, cum die jejunii similiter ambigitur, utrum duodecima noctis hora sit audita, ut liber à præcepto cenam capere valeat? Et negativè resolvitur. Ratio est quia in priori specie homo est in possessione suæ libertatis quoad jejunium, & dum sibi non constat de obligatione per cognitionem horæ, jure suo uti non prohibetur. In posteriore verò jejunium est in possessione ut observetur, & dum de tempore solutæ obligationis per horam duodecimam non apparet, jejunans à præcepto non est exemptus. Ita Trullench in Decalog. lib. 3. cap. 2. dub. 4. n. 8. Fagund. de cap. 10. n. 2. & 3.

116 Assertum est supra, n. 99. carnes edere diebus jejunii non licere, quòd est de essentia & substantia ejus abstinentia à carnibus, ita ut jejunium cum esu carniū penitus sit incompatible: unde est, ut qui dispensatur ad carnem comedendam, immunis sit à lege jejunii; nam jejunare; & hoc videtur uti impossibile est Leand. sup. disp. 3. q. 14. Fagund. cap. 2. num. 4. in fin. cum seqq. & alii communiter. Secus est de dispensatis quoad lacticiam. Leand. ibidem. Hinc quaeritur, an carnis appellatione lardum contineatur? Negat gloiā margin. verb. Sagimine, in cap. Presbyter, 82. dist. ubi dicitur, Veneris diebus non esse lardum, aut sagimen vetitum: idemque generaliter respondendum erit, quoties lacticiam permittitur sicut in cæteris anni vigiliis extra Quadragesimam, secundum tradita supra, num. 106. ut sentit Azor. part. 1. lib. 7. cap. 10. vers. Octavo quaeritur. Sed in Hispania quoties à carnibus tenemur abstinere, lardo non utimur, alioqui culpæ lethalis rei habemur: & in Occidentalibus Indiis, quia oleum deficiebat, adversus hanc Hispaniæ consuetudinem indultum est per Pontificem, ut omnibus diebus, etiam Quadragesimæ, quibus edere carnes vetatur alimonia lardo condiri possit, & ita est in usu.

117 Constat ex præmissis lacticiam non opponi substantiæ jejunii, sicut carnes; unde edens carnes præceptum de jejunio violat, non sic qui lacticiam sumit in Quadragesima, vel alio tempore, quo ex consuetudine prohibentur; sed alias peccat adversum legem vel consuetudinem vetantem lacticiam. Leand. dict. quest. 14. vers. Sed adhuc probabilis. Loquimur autem ubi hujusmodi cibi hora debita capiuntur, & solum in qualitate peccatur. An permittitur sit in ferotina refectione sumere ova, tractat negativè resolvens Leand. disp. 4. quest. 46. Vide alios supra, num. 88. & 89.

SUMMARIUM.

- 1 Legitimitas per Principem quare inventa.
- 2 Plures sunt legitimatōis species.
- 3 Legitimitas ex rescripto quid sit.
- 4 Est donum Principis non recognoscens superiorem, & de reservatis.
- 5 Pontifex nisi in terris Ecclesia, nequit legitimare quoad temporalia, exceptis casibus quibusdam.
- 6 Duces, alique Magnates non valent vassallos proprios legitimare, nisi ex Regis privilegio, aut prescriptione.
- 7 Qui filii possint legitimari.
- 8 Legitimatū per Principem qua adipiscantur.

9 Legitimatū per Principem à legitimè natis in pluribus secernitur.

10 Plura recensentur, quæ legitimè natis conceduntur, & sic legitimatis denegantur.

11 Legitimatū Principis rescripto non succedit in Majoratu.

12 Quid de successione in feudo, emphyteusi, & jure patronatus Ecclesiastico.

13 An gaudeat paternâ nobilitate.

14 Non equiparatur quoad honores legitimè natis, aut per matrimonium legitimatis.

15 Quomodo succedat patri, non extante prole legitima.

16 Utrum revocet donationem ex l. Si unquam, C. de revoc. donat.

17 An legitimatus rescripto Principis succedat patri, legitimè natis existentibus.

18 Utrum pater possit filio legitimato plus relinquere quam nato ex legitimo matrimonio.

20 De successione legitimati in bonis patris.

23 Lex 12. Tauri intelligitur.

25 Qui propter alium, cum quo concurrere vetatur, à successione defuncti remouetur, etiam ob omnium cæterorum portionibus excluditur, cum quibus aliàs admitteretur.

27 Habens legitimam prolem, si legitimet filium, ac postea liberos alios suscepit ex uxore, an legitimatus admittatur cum legitimis antea procreatis.

28 Questionis proposita num. 24. resolutio.

29 Princeps quoad quotam legitimam valet liberis natis ac nascituris præjudicium inferre.

30 Jura per legitimatōem filiis quæsita, emancipatione non tolluntur, nisi quoad patriam potestatem.

31 Filius rescripto legitimatus, si ingratus extiterit patri, ab ejus bonis excluditur.

32 Pater succedit filio legitimato sicut legitimè natis, & inter eos jus alimentorum tribuitur.

33 An de jure regio Hispano pater succedat filio legitimato in aliis bonis præter quintum.

34 Legitimatū qualiter avo succedat.

38 Quid de successione transversalium.

39 Legitimatū an veniant legitimorum appellatione.

40 Questio à D. Covar. excitata proponitur, & num, seqq.

41 Legitimatō competit jus contra testamentum patris, ex natura legitimatōis, & n. 44.

45 Sententiam Gregorii Lopez adversus D. Covar. esse demonstratur.

46 De successione anomalis.

47 Successionem contra testamentum contineri sub verbis, Ex testamento, & ab intestato, jure probatur.

50 Successio contra testamentum quo sensu possit ex testamento dici, aliàs non rectè ita vocatur, & n. 51. & 64.

52 Quomodo quis ab intestato decedere dicatur.

53 De successione filii adoptivi, remissivè.

54 De successione fratrum.

55 Successionis ab intestato duplex est caput.

56 Concluditur sub verbis illis, Ex testamento, & ab intestato, comprehendi successionem contra testamentum in legitimatōem per rescriptum.

57 Idem generaliter dicendum in quavis dispositione.

58 Concesso jure succedendi ex testamento, non videtur datum jus succedendi contra testamentum.

59 Ex

59 Ex concessione succedendi ab intestato non tribuitur jus veniendi contra testamentum.

60 Dispensatus ut succedat ex testamento, non admittitur contra testatoris voluntatem. Idem est de dispensato ad succedendum ab intestato, quia ultima eogia infringere non valet.

61 Clausula, Ex testamento, & ab intestato, ex usu communi loquendi continet successionem contra testamentum.

62 Per bonorum possessionem contra tabulas causa testati ad causam intestati reducitur.

63 Respondetur ad contrariam opinionis fundamentum.

65 Sententia D. Covar. etsi probabilis, rejicitur.

66 Dispensatus ad succedendum ab intestato, an admittatur ex testamento, cum ab utraque successione remotus legibus erat.

67 Legitimatū cum clausula, Sine præjudicio venientium ab intestato, quid consequatur.

De dispensatione per rescriptum Principis.

CAPUT XXI.

Ad Num. 1.

FRæquentissimè ex vetito veneris complexu egregii viri in lucem prodire solent, qui legitime natis potiores naturæ dotibus, ac virtutum ornatu censeantur, ut est apud Euripid. in Androm. act. 3. vers. 90. ubi habetur.

Licet nothus sit, certè sæpenumerò
Arida satio fertile & pingue vincit solum,
Murtique spurii præstant legitimis

Qui quidem de Republica & parentibus beneficii à muneribus publicis, honoribus, & à paternâ successione, quibus dignissimi sunt, ob defectum natalium sine proprio crimine repelluntur: qua ratione legitimatōis beneficium jure civili inventum est, ut per Principem parentibus deprecantibus, restituti natalibus, ad utrumque adintar legitimorum admittantur. Petr. Greg. Syntagm. lib. 10. cap. 4. in princip. Joan. Garcia de nobilit. gloss. 21. n. 2.

2 Legitimatōis species plures jure continentur, de quibus in authent. quib. mod. natural. effie. legitimi, collat. 6. authent. quib. nat. effie. sui, collat. 7. l. 1. tit. 13. l. 4. cum seqq. tit. 15. p. 4. §. ult. Inst. de nupt. §. Sui, Inst. de hered. qua ab intest. defer. Donel. lib. 2. cap. 21. Petr. Greg. d. cap. 4. per tot. D. Covar. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 2. & 7. Molin. de just. & jur. disp. 173. D. Joan. del Castillo contro. tom. 4. cap. 22. n. 55. Merlin. de legitima, lib. 1. tit. 2. q. 6. cum seqq. Sed ex eis duæ tantum hodie in usu sunt, nempe per matrimonium subsquens, & per rescriptum Principis. D. Covar. §. 7. in fin. Ant. Gom. in l. 12. Tauri, num. 54. Molin. n. 38. Greg. Lop. in l. 5. gloss. 2. tit. 15. part. 4. de quibus legitimandi modis in cap. Tanta 6. cap. Per venerabilem 13. qui fil. sint legitimi. Sed legitimatō per matrimonium potior est, ac efficacior illa, quæ per rescriptum fit. Molin. cum. 2. Matienz. in l. 10. gloss. 3. n. 1. tit. 8. lib. 5. Recop. Cervant. in l. 12. Tauri: quod ex eadem constitutione probatur, & ex traditis per D. Covar. in d. §. 2.

3 Legitimatō ex rescripto, de qua nobis hic differendum, sic ex Molin. sup. disp. 170. num. 1. definitur: Est quedam naturalium restitutio quoad

ea, quæ filiis illegetimis positivo jure denegata sunt. Aliter Bolognet. in rubric. num. 37. ff. de lib. & posthum. quem refert Castill. num. 56. eam sic definit: Est filiationis civilis nova creatio à superiore facta per restitutionem naturæ. Alia definitio extat apud D. Dovar. sup. §. 8. in princip. ubi ait, esse quandam natalium restitutionem, quæ abfque conjugio natis extra causam ingenuitatis conceditur. Quæ transcribens Autor Theat. vitæ hum. verb. Legitimatio in princip. ampliatis his verbis: Ut legitimatus quoad omnia legitimatus censetur. Dicitur autem legitimatio naturalium restitutio, in authent. quib. mod. natur. effie. legit. in princip. & in §. Illud, ex quo ita passim ab interpretibus vocatur, ut ab Ant. Gom. sup. Ceval. commun. quest. 606. num. 35. Azeved. in dict. l. 10. Recopil. num. 1. Petr. Gregor. lib. 45. cap. 7. num. 8. Garcianum. 71. Gregor. Lop. in l. 9. gloss. ult. tit. 18. p. 3. ubi docet oportere, ut rescripto legitimatōis inferatur hæc clausula, Te naturalibus restituo, licet omnino ad validitatem necesse non sit, ut in dict. l. 9. probatur: legitimatio namque similis est propriæ naturalium restituti, quæ libertatis conceditur, siquidem sicut hi Principis beneficio ingenuitatis jura nanciscuntur, l. 1. & per tot. ff. de restitut. natal. perinde ac si liberi nati fuissent, ita illegitimi per legitimatōem legitimorum prærogativas assequuntur, quasi ab initio ex justis nuptiis procreati. Ita D. Covar. & alii ex præcitatis.

Hæc legitimatio, ut ait D. Covar. est donum Principis, & quidem superiorem nullum recognoscentis, qui, aut alius de ipsius mandato, poterit sibi subditos natalibus restituere, dict. cap. Per venerabilem, l. 9. tit. 18. part. 3. l. 4. tit. 5. part. 4. ubi Greg. Lop. gloss. 2. & 5. Anton. Gom. sup. Capyc. Latro decis. 166. num. 6. Bobadill. in Polit. lib. 2. cap. 16. num. 165. Molin. disp. 173. num. 2. Merlin. sup. quest. 8. num. 1. Aug. Barb. in collectan. ad authent. Item sine legitimis, num. 6. C. de naturalib. liber. ubi quod est etiam donum patris. Imò est de regalibus, seu retervatis Principi ratione suæ dignitatis. D. Cavar. in reg. Possessor, part. 2. §. 2. num. 11. & 12. Capyc. sup. num. 1. Barbosa in collect. ad cap. Per venerabilem, num. 8. qui fil. sint legit. Molin. num. 7. Tell. Fern. in l. 12. Taur. num. 8. Castill. ibidem, verb. Privilegio. Tamen vassallus potest præscribere adversus Principem tempore immemoriali jus legitimandi, D. Covar. ubi proximè. Sed Princeps proprios filios jure legitimat, D. Covar. dict. §. 8. num. 49. Barbosa in collect. ad cap. Per venerabilem, num. 36. qui fil. sint legit. & quæ dicta sunt accipi debent de iis etiam Principibus, qui Imperatori subjiciuntur, sed in sua ditione supremi sunt. Merlin. num. 3. & 4.

Ex quibus deducitur, Pontificem quoad spirituale, velut ad sacros Ordines, & Ecclesiasticas dignitates, posse legitimare in universo terrarum orbe, non quoad temporalia, nisi in terris quæ Ecclesiæ domino subjiciuntur. Rursus Imperator, aliufve Princeps secularis supremus, tantum potest habiles reddere illegitimos ad successionem, honores & munera temporalia, non ad Ecclesiastica, dict. cap. Per venerabilem, ubi Barbosa in collectan. num. 1. & 3. l. 4. tit. 15. part. 4. & ibi Gregor. Lop. gloss. 18. cum seqq. Molin. num. 2. D. Covar. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 8. num. 47. Lotter. de re benefic. lib. 2. quest. 48. à num. 104. Larrea Granatensi decis. 8. per tot. Petr. Greg. d. cap. 7. num. 11. Garcia sup. num. 42. Sed nonnunquam Summus Pontifex in quavis Christianorum pro-